

Denna rapport är en sammanställning grundad på Utrikesdepartementets bedömningar. Rapporten gör inte anspråk på att ge en fullständig bild av läget för de mänskliga rättigheterna, demokrati och rättsstatens principer i landet. Information bör också sökas från andra källor

Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i Papua Nya Guinea 2015–2016

I. SAMMANFATTNING

Papua Nya Guinea är en parlamentarisk demokrati med ett rättsväsende som har en hög grad av oberoende. Det finns ett lagstadgat skydd för flertalet mänskliga rättigheter, men tillämpningen av lagarna har stora brister. I genomgången av situationen för de mänskliga rättigheterna i Papua Nya Guinea inom ramen för FN:s universella granskningsmekanism (UPR) i maj 2016 lyftes bland annat frågor relaterade till våld mot kvinnor, dödsstraffet, användningen av polisiärt våld samt behov av inrättande av en nationell institution för mänskliga rättigheter. Även utbredd fattigdom, korruption och människohandel utgör stora utmaningar för landet.

Diskriminering på grund av kön är förbjuden enligt lag, men djupt rotade könsstereotypa traditioner bidrar till att diskriminering av kvinnor är ett omfattande problem i nästan alla delar av samhället.

Dödsstraffet återinfördes i strafflagstiftningen 1991 för särskilt allvarliga brott, men inget dödsstraff har verkställts sedan 1954.

Människohandel är ett stort problem i Papua Nya Guinea. Det är straffbart sedan 2013 och regeringen har antagit en handlingsplan för perioden 2015-2020.

Tortyr är förbjudet enligt lag men rapporter om polisiärt våld i samband med frihetsberövanden, under förhör och i häkten är vanligt förekommande.

Våld mot kvinnor är ett utbrett problem. Ungefär 70 procent av kvinnorna i Papua Nya Guinea utsätts någon gång i livet för misshandel eller våldtäkt. Våld i hemmet är vanligt och det finns en utbredd uppfattning att en man har rätt att slå sin hustru i disciplinärt syfte.

Enligt människorättsorganisationer ökar våldet mot barn i hemmet och barn under 16 år står för hälften av alla anmälda våldtäkter.

Korruption är ett omfattande problem i Papua Nya Guinea. Korruptionen återfinns på alla nivåer i samhället.

II. RÄTTSTATENS PRINCIPER

En princip för god samhällstyrning

Konstitutionen stipulerar maktindelning mellan de lagstiftande, styrande och dömande institutionerna. Domstolsväsendet har influerats av det brittiska rättssystemet och är oberoende av statsmakten. Rättssystemet lider av kapacitetsbrist, såväl avseende polisresurser som tillgången på juridiskt kunnig personal. Detta leder bland annat till långa handläggningstider och stora svårigheter att få systemet att fungera i avlägsna delar av landet.

Ombudsmannainstitutionen i Papua Nya Guinea har som uppgift att ta emot och utreda klagomål från allmänheten och har haft betydelse för rättssäkerhet och korruptionsbekämpning. Ämbetet fyller en viktig funktion, men arbetet försvåras av begränsade resurser och att man i vissa frågor kommer på kollisionkurs med regeringen.

Korruption är ett omfattande problem i Papua Nya Guinea. I *Transparency International Index* över upplevd korruption för 2016 rankades Papua Nya Guinea på plats 136 av 176 länder. Korruptionen återfinns på alla nivåer i samhället, från utfärdande av lokala tillstånd till genomförandet av nationella lagar och förordningar. Korruptionen i rättsväsendet bidrar till att straffrihet är ett utbrett problem i Papua Nya Guinea. Det finns en utbredd uppfattning om att det är naturligt att personer i maktställning utnyttjar sin position för personlig vinning.

III. DEMOKRATI

De politiska rättigheterna och de politiska institutionerna

Papua Nya Guinea är en parlamentarisk demokrati. Den brittiska drottningen är statsöverhuvud och representeras av en generalguvernör. Premiärminister utses av en majoritet av parlamentet och får sitt regeringsuppdrag av generalguvernören.

Det nationella parlamentet har 111 ledamöter som väljs för femåriga mandatperioder. Rösträttsåldern är 18 år. Det senaste parlamentsvalet 2012 gick i stort lugnt till, men kritik framfördes om brister i hanteringen av röstsedlar, att röstlängderna inte var korrekta och att underåriga tilläts att rösta.

Det finns ett stort antal politiska partier i Papua Nya Guinea. Partierna har oftast inte en specifik ideologi eller ett konkret politiskt program, utan väljarna tenderar att lägga sina röster baserat på personliga lojaliteter och klangemenskap. Efter valet 2012 tog 21 partier plats i parlamentet och därutöver valdes 16 oberoende kandidater in. Sedan självständigheten från Australien 1975 har alla regeringar varit koalitionsregeringar.

Det finns inga lagar som hindrar kvinnors deltagande i politiken, men i praktiken har kvinnors representation varit begränsad. Sedan Papua Nyas självständighet 1975 har endast sju kvinnor suttit i parlamentet. I parlamentsvalet 2012 valdes tre kvinnor in i parlamentet. I regeringen finns det inte någon kvinna. År 2011 lades ett förslag fram om att 22 platser i parlamentet skulle reserveras för kvinnor, men förslaget gick inte igenom.

Det civila samhällets utrymme

Inhemska och internationella civilsamhällesorganisationer kan verka i landet utan större begränsningar. De har möjlighet att undersöka och publicera information om problem som rör mänskliga rättigheter. Regeringen tar i viss mån hänsyn till de synpunkter som framförs, men dialogen och samarbetet mellan civilsamhällesorganisationer och regering är inte särskilt väl utvecklad. Det kan bero på kapacitetsbrist på båda sidor och att det inte finns någon nationell institution för mänskliga rättigheter.

IV. MEDBORGERLIGA OCH POLITISKA RÄTTIGHETER

Respekt för rätten till liv, kroppslig integritet och förbud mot tortyr

Tortyr är förbjudet i lag men rapporter om polisiärt våld i samband med gripanden, under förhör och i häkten är vanligt förekommande. Flera fall där minderåriga har utsatts för polisiärt våld har uppmärksammats i media. Det finns även rapporter om att kvinnor blivit våldtagna i häkten och fängelser.

Människohandel utgör ett stort problem i Papua Nya Guinea. Kvinnor och flickor tvingas till prostitution och arbete i hemmen, medan män och pojkar främst tvingas till arbete inom skogsavverkning och gruvsdrift. Det förekommer rapporter om att statligt anställda medverkar till människohandel genom att ta emot mutor för att släppa in papperslösa migranter. Människohandel är straffbart sedan 2013 och regeringen har antagit en handlingsplan mot människohandel för perioden 2015-2020.

Dödsstraff

Dödsstraffet återinfördes i strafflagstiftningen 1991 för särskilt allvarliga brott, bland annat mord och förräderi, men inget dödsstraff har verkställts sedan 1954. År 2013 antogs ny lagstiftning som utökade antalet brott som kan leda till dödsstraff, bland annat grov våldtäkt och rån. Samma år avskaffades lagen som stadgade att häxeri skulle bestraffas med bränning eller halshuggning.

Enligt uppgift finns det för närvarande 13 dödsdömda fångar i Papua Nya Guinea, vilka samtliga har utnyttjat alla möjligheter att överklaga. Efter införandet av ny lagstiftning 2013 fanns indikationer på att dödsstraff åter skulle börja verkställas, vilket ledde till stark internationell och inhemsk kritik. Regeringen har sagt att dödsstraff tills vidare inte kommer att verkställas.

Rätten till frihet och personlig säkerhet

Det förekommer uppgifter om att polisen gjort godtyckliga frihetsberövanden, i vissa fall även av den misstänktes familjemedlemmar. Vid frihetsberövande är det tillräckligt att polisen har anledning att tro att ett brott har begåtts eller kommer att begås för att en misstänkt ska kunna gripas. Det behövs ingen arresteringsorder och de flesta gripanden sker utan en sådan.

Hög kriminalitet och kapacitetsbrist i polis- och rättsväsende leder till att personer ofta hålls frihetsberövade i långa perioder i avvaktan på rättegång. Av de intagna på landets fängelser är det uppemot 40 procent som ännu inte fått sin sak prövad i domstol.

Rättssäkerhet

Lagstiftning finns som ska garantera rättvisa rättegångar men rättssystemet lider av betydande kapacitetsproblem och brist på juridiskt kunnig personal. Kritik har framförts mot att det förekommer att rättegångar inte förbereds på ett korrekt sätt och att bevis försvinner eller manipuleras, särskilt i känsliga rättsfall där till exempel politiker eller större företag är inblandade.

Straffrihet

Klankulturen och korruption i rättsväsendet bidrar till att straffrihet är ett utbrett problem i Papua Nya Guinea. Såväl FN som människorättsorganisationer har uppmärksammat frågan om polisiärt maktmissbruk och straffrihet för poliser. Enligt uppgift från *Human Rights Watch* gjordes över 1 600 anmälningar mot poliser mellan 2007 och 2014. Av dessa gav 326 upphov till brottsutredning och 20 poliser åtalades. Det saknas uppgift om hur många av dessa som befanns skyldiga.

Yttrande-, press- och informationsfrihet, inklusive på internet

Konstitutionen garanterar yttrande-, press- och informationsfrihet. Regeringen respekterar i stort dessa rättigheter men journalistkåren menar att det inte är ovanligt att representanter för regering och parlament försöker påverka medias rapportering av kontroversiella frågor. Papua Nya Guinea rankas på plats 55 av 180 länder i Reportrar utan gränser pressfrihetsindex för 2016. Reportrar utan gränser lyfter bland annat fram att det förekommit polisiärt våld och trakasserier mot journalister.

Friheten på internet är överlag god och det finns inga trovärdiga rapporter om att regeringen övervakar privat kommunikation utan rättslig grund. Kritik har framförts mot lagen *National Information and Communications Technology Act*, som bland annat föreskriver att inlägg på sociala medier som kan uppfattas som stötande eller framkalla oro kan föranleda straff på upp till tre månaders fängelse. Det har framhållits att lagen är alltför allmänt skriven och därmed öppnar dörren för godtycklig tillämpning.

Mötes- och föreningsfrihet

Konstitutionen garanterar mötes- och föreningsfrihet, men i praktiken finns betydande begränsningar. För att genomföra en demonstration krävs tillstånd från polisen senast 14 dagar i förväg. Ansökningar som avser demonstrationer i känsliga politiska och ekonomiska frågor avslås inte sällan.

I april 2016 genomförde en grupp studenter en fredlig demonstration med krav på att premiärminister O'Neill skulle avgå mot bakgrund av korruptionsanklagelser. Polisen skingrade demonstrationen med våld och ett antal studenter skottskadades. Agerandet fick stark kritik av människorättsorganisationer och föranledde FN:s dåvarande generalsekreterare Ban Ki-moon att genom sin talesperson betona vikten av att respektera mötesfrihet och rätten till fredliga protester.

Religions- och övertygelsefrihet

Konstitutionen garanterar religions- och övertygelsefrihet, vilket generellt respekteras. En stor majoritet av befolkningen identifierar sig som kristen, ofta med inslag av inhemska traditioner.

Framför allt i Port Moresby finns en liten men växande muslimsk minoritet. En del av dessa är kristna som konverterat och som förknippar kristendomen med kolonisering och förtryck. Detta har lett till spänningar i samhället och till motstånd från den kristna delen av befolkningen mot vad man uppfattar som ett ökat inflytande för islam.

V. EKONOMISKA, SOCIALA OCH KULTURELLA RÄTTIGHETER

Rätten till arbete, rättvisa arbetsvillkor och relaterade frågor

Papua Nya Guinea har ratificerat samtliga av Internationella arbetsorganisationens (ILO) åtta centrala konventioner. Det finns lagar som reglerar bland annat minimilön, arbetstider och arbetsmiljö men det finns stora brister i hur lagarna efterlevs. Minimilönen är 1 USD per timme. Den maximala arbetstiden är 42 timmar per vecka i städerna och 44 timmar per vecka på landsbygden.

En stor majoritet av befolkningen försörjer sig genom självhushållning inom jordbruk, skogsbruk och fiske. Omkring 85 procent av arbetstagarna arbetar inom den informella sektorn. Kvinnor svarar för drygt 70 procent av arbetskraften inom jordbruket, men är i klar minoritet vad gäller lönearbete.

Arbetslösheten i Papua Nya Guinea uppskattas till cirka 2,5 procent.

Rätten att bilda fackföreningar är garanterad enligt lag och fackföreningarna är självständiga från regering och politiska partier. Strejkrätt finns men regeringen kan besluta om obligatorisk medling innan det går att genomföra en laglig strejk.

Diskriminering på arbetsplatsen baserat på kön är olagligt, men lagen tillämpas generellt inte effektivt. Detsamma gäller diskriminering av personer med funktionsnedsättning. Det finns inga lagar som explicit förbjuder diskriminering på grund av till exempel etnicitet, sexuell läggning eller könsidentitet.

Barnarbete är ett utbrett problem i Papua Nya Guinea och uppskattas utgöra uppemot 20 procent av arbetskraften. Ofta rör det sig om arbete i jordbruk, i hemmet eller i familjerelaterade verksamheter, men det förekommer även att barn arbetar i barer, på nattklubbar eller som hembiträden.

Rätten till bästa uppnåeliga hälsa

Det finns en nationell handlingsplan på hälsovårdsområdet (*National Health Plan 2011-2020*) och 2014 infördes avgiftsfri primärvård för alla medborgare. Sjukvården i Papua Nya Guinea har stora brister. Klimatrelaterade sjukdomar och sjukdomar som kan förebyggas genom vaccinering tillhör de vanligaste dödsorsakerna i landet. Tillgången till adekvat sjukvård är ett särskilt stort problem på landsbygden. Det råder generellt brist på utbildad sjukvårdspersonal och de flesta vårdinrättningar och sjukvårdare finns i städerna.

Medellivslängden i Papua Nya Guinea är 69,5 år för kvinnor och 65 år för män.

Papua Nya Guinea har hög mödra- och spädbarnsdödlighet, med 215 dödsfall per 100 000 födselar respektive 45 per 1 000 levande födda, och det är vanligt med komplikationer i samband med graviditet. Åtgärder har vidtagits för att minska riskerna vid graviditet och förlossning, till exempel förbättrad utbildning för förlossningspersonal och ett program för att tillgodose blivande mödrars grundläggande materiella behov.

Papua Nyas riktlinjer för familjeplanering tillåter par att fritt bestämma när de ska bilda familj, men i praktiken är kvinnors sexuella och

reproduktiva rättigheter starkt begränsade. Endast en av tre kvinnor har tillgång till preventivmedel och abort är olagligt.

Rätten till utbildning

Skolgången i Papua Nya Guinea är inte obligatorisk. År 2012 infördes avgiftsfri grundskola och sedan dess har antalet barn som går i skolan ökat. Trots detta är det fortfarande bara ungefär hälften av alla pojkar, och ännu färre flickor, som är inskrivna i grundskolan. Endast ett av tre barn fullföljer sin grundskoleutbildning. Samtidigt som grundskolan blev avgiftsfri subventionerades avgiften för högre utbildning. Högre upp i utbildningssystemet är andelen flickor ännu lägre än i grundskolan.

Anledningen till att många barn inte går i skolan kan till exempel vara långa avstånd till skolorna, säkerheten i skolmiljön samt avsaknad av stöd från föräldrarna. Dessutom finns det inte tillräckligt många skolor, vilket resulterat i överfulla klasser. Det råder brist på utbildade lärare och resurserna räcker inte till för att kunna ge stöd till barn med särskilda behov, till exempel barn med funktionsnedsättning. Många skolor saknar hygieniska toaletter och rent vatten.

Rätten till en tillfredsställande levnadsstandard

Fattigdomen är utbredd i Papua Nya Guinea. Omkring 40 procent av befolkningen lever på mindre än 1 USD per dag. Enligt UNDP:s index för mänsklig utveckling för 2015 rankades Papua Nya Guinea på plats 158 av 188 länder.

Majoriteten av befolkningen bor på landsbygden, där tillgången till hälsovård och utbildning ofta är dålig. I städerna har 88 procent av befolkningen tillgång till rent dricksvatten, medan motsvarande siffra på landsbygden är 33 procent.

År 2015 drabbades Papua Nya Guinea av en allvarlig torka som ledde till svält i vissa delar av landet.

VI. RÄTTEN ATT INTE UTSÄTTAS FÖR DISKRIMINERING

Kvinnors åtnjutande av mänskliga rättigheter

Diskriminering på grund av kön är förbjudet i konstitutionen, men djupt rotade könsstereotypa traditioner bidrar till att diskriminering av kvinnor är ett omfattande problem i nästan alla delar av samhället.

Kvinnor är underrepresenterade inom politiken, på statliga myndigheter och inom näringslivet. Papua Nya Guinea ser för närvarande över lagstiftningen för att stärka kvinnors roll på dessa områden. Endast tre kvinnor valdes in i parlamentet vid senaste valet 2012. De senaste åren har man kunnat se en ökning av antalet kvinnor i ledande positioner i offentlig förvaltning och fler kvinnor har utsetts till domare i de högre domstolarna.

Våld mot kvinnor är ett utbrett problem. Det finns uppgift om att ungefär 70 procent av kvinnorna i Papua Nya Guinea utsätts någon gång i livet för misshandel eller våldtäkt. Våld i hemmet är vanligt och det finns en utbredd uppfattning att en man har rätt att slå sin hustru i disciplinärt syfte. Den patriarkala kulturen, i synnerhet traditionen att betala brudpris, bidrar till att kvinnor betraktas som ägodelar. Trots att månggifte är olagligt är det vanligt förekommande, framför allt på landsbygden, och inte sällan en bidragande orsak till våld i hemmet.

Våld mot kvinnor är underrapporterat och få förövare ställs inför rätta. En del av förklaringen till detta kan vara att våld i hemmet anses vara en familjeangelägenhet och att myndigheterna därför är ovilliga att utreda sådana anmälningar. Detta leder till att kvinnor saknar tillit till myndigheterna och känner rädsla för att anmäla. Även i allvarliga fall, till exempel mordförsök, grov misshandel eller regelbunden våldtäkt, föredras tillämpande av medling och finansiell kompensation. Det råder brist på skyddade boenden och andra former av stöd för kvinnor som blivit utsatta för våld i hemmet och de tvingas därför ofta återvända till sina hem.

Med syfte att skydda kvinnor mot våld i hemmet antogs 2013 *Family Protection Act*, men genomförandet av lagen har varit bristfälligt. En ny nationell strategi mot könsbaserat våld har utarbetats, men har ännu inte godkänts av regeringen.

År 2013 avskaffades lagen som stadgade att häxeri skulle bestraffas med döden. Det förekommer fortfarande att kvinnor beskylls för häxeri och att de på grund av anklagelserna utsätts för våld i form av misshandel eller mord. Polisen är inte sällan ovillig att utreda dessa brott.

Barnets rättigheter

Våld mot barn, med undantag för visst våld i uppfostrings- eller utbildningssyfte, är straffbart enligt lagen *Children Protection Act*, men i praktiken är barn i Papua Nya Guinea mycket utsatta för våld och sexuellt utnyttjande. Enligt människorättsorganisationer ökar våldet mot barn i hemmet och barn under 16 år står för hälften av alla anmälda våldtäkter.

Barnarbete är ett utbrett problem i Papua Nya Guinea och uppskattas utgöra uppemot 20 procent av arbetskraften. Barnpornografi, handel med barn och andra former av sexuellt utnyttjande av barn är ett växande problem.

Barnäktenskap är olagligt sedan 2014. Den lagliga åldern för att ingått äktenskap är 18 år för pojkar och 16 år för flickor, men med föräldrarnas medgivande och domstolsbeslut kan gränsen sänkas till 16 år för pojkar och 14 år för flickor. Det finns dock traditioner, framför allt på landsbygden, som tillåter giftermål vid 12 års ålder.

Rättigheter för personer som tillhör nationella, etniska, språkliga och religiösa minoriteter samt urfolk

Papua Nya Guinea är ett befolkningsmässigt heterogent land med ett stort antal etniciteter och språk. Erkännandet av ursprungsbefolkningens rättigheter är bristfälligt.

Ursprungsbefolkningen bor i huvudsak i avlägsna landsbygdsområden där det råder brist på offentliga tjänster som rent vatten, hälsovård och utbildning. Det förekommer att staten hyr ut mark som tillhör ursprungsbefolkningen till företag utan att markägarna informeras om syftet med att deras mark utnyttjas och inte heller ges möjlighet till rättslig prövning eller ersättning.

Diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet

Konstitutionen ger inte något skydd mot diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet. Sexuella förbindelser mellan två personer av samma kön är straffbart och kan ge upp till 14 års fängelse. Vad man kallar

”grovt oanständigt beteende mellan män” är också straffbart med upp till tre års fängelse. Hbtq-personer i Papua Nya Guinea är utsatta för diskriminering, stigmatisering och övergrepp. Diskriminering förekommer bland annat avseende utbildning, anställning och tillgång till sjukvård.

Flyktingars och migranters rättigheter

Papua Nya Guinea har ingått två avtal med Australien som berör flyktingars och migranters rättigheter. Det första skrevs under 2012 och möjliggör för Australien att skicka migranter som försöker ta sig till Australien illegalt till Papua Nya Guinea för asylprövning. Det andra avtalet skrevs under 2013 och ger asylsökande som bedöms ha skyddsbehov rätten att bosätta sig i Papua Nya Guinea.

Förhållandena i flyktinglägren på Manus Island har fått omfattande internationell kritik. Det finns rapporter om våldtäkter, sexuella övergrepp, våldsamma upplopp, övervåld från vakter, psykisk ohälsa och otillräcklig sjukvård.

I april 2016 förklarade Papua Nyas Högsta domstol att flyktinglägren strider mot landets grundlag avseende personlig frihet och att de därför måste avvecklas. Efter domstolens beslut har de asylsökande möjlighet att röra sig fritt utanför lägren, men de som ännu inte fått sin ansökan prövad eller som fått avslag har fortfarande inte rätt att lämna Manus Island. I augusti 2016 enades Australien och Papua Nya Guinea om att lägren ska stängas, men något datum för när detta ska ske har ännu inte fastslagits.

Omkring 10 000 flyktingar från Västpapua, den västra delen av Nya Guinea som tillhör Indonesien, befinner sig i läger i Papua Nya Guinea. De flesta av dessa har inte fått något erkännande av sin flyktingstatus. År 2015 antog Papua Nya Guinea en ny flyktingpolicy, som bland annat innebär att man ska ratificera FN:s flyktingkonvention med tillhörande protokoll. Flyktingarna från Västpapua har därmed möjlighet att ansöka om att få flyktingstatus eller medborgarskap i Papua Nya Guinea.

Rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Konstitutionen förbjuder diskriminering mot personer med fysisk eller psykisk funktionsnedsättning, men i praktiken är det svårt för personer med funktionsnedsättning att aktivt ta del i samhällslivet. Diskriminering uppges förekomma avseende anställning, utbildning, sjukvård, offentliga transporter

och annan samhällsservice. Bristande infrastruktur och dålig anpassning av byggnader förhindrar personer med funktionsnedsättning att röra sig i samhället. Tillgången till psykiatrisk vård är begränsad, vilket leder till att många istället behandlas med traditionell alternativ läkekonst.

År 2013 ratificerade Papua Nya Guinea FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Som ett led i konventionens genomförande lanserades 2015 en nationell handlingsplan (*National Disability Policy*) för perioden 2015-2025.

Ratifikationsläget avseende centrala konventioner om mänskliga rättigheter

Konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, *International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)* ratificerades år 2008. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt och det fakultativa protokollet om avskaffandet av dödsstraffet har inte ratificerats.

Konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, *International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR)* ratificerades år 2008. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt har inte ratificerats.

Konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering, *International Convention on the Elimination of all forms of Racial Discrimination (ICERD)* ratificerades år 1982.

Konventionen om avskaffandet av alla former av diskriminering mot kvinnor, *Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW)* ratificerades år 1995. Det fakultativa protokollet om enskild klagorätt har inte ratificerats.

Konventionen mot tortyr, *Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CAT)* och det fakultativa protokollet om förebyggande av tortyr har inte ratificerats.

Konventionen om barnets rättigheter, *Convention on the Rights of the Child (CRC)* ratificerades år 1993. Det tillhörande protokollet om barns indragning i väpnade konflikter och det tillhörande protokollet om handel med barn, barnprostitution och barnpornografi har inte ratificerats.

Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, *Convention on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD)* ratificerades år 2013.

Konventionen mot påtvingade försvinnanden, *International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearances (ICED)* har inte ratificerats.

Flyktingkonventionen, *Convention Relating to the Status of Refugees (Refugee Convention)* och det tillhörande protokollet ratificerades år 1986.

Romstadgan för internationella brottmålsdomstolen, *Rome Statute of the International Criminal Court (ICC)* har inte ratificerats.

Exempel på svenskt och internationellt arbete rörande mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer:

I EU:s strategi för att främja mänskliga rättigheter och demokrati i Papua Nya Guinea har bland annat könsbaserat våld, dödsstraffet, människohandel

och korruption identifierats som prioriterade frågor. EU har även en rad program som syftar till att bidra till förbättrade levnadsvillkor i landet, till exempel avseende tillgång till utbildning och rent dricksvatten.

UNDP har kontor i Papua Nya Guinea, med verksamhet inom bland annat fattigdomsbekämpning, demokrati, jämställdhet och fredsfrämjande. Inför valet 2012 prioriterade UNDP bland annat frågan om att öka kvinnors representation i parlamentet och detta arbete fortsätter inför 2017 års val.

I den senaste granskningen av Papua Nya Guinea i FN:s universella granskningsmekanism (UPR) gav Sverige rekommendationer bland annat rörande avkriminalisering av samkönade sexuella relationer, bekämpande av sexuellt och könsrelaterat våld samt om att vidta effektiva åtgärder för att skydda de mänskliga rättigheterna för flyktingar och asylsökande.